

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Szerző: Nagy Gy.

Cím: A büffé

Forrás: Virradat

Bp.

1918. X. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

körtek színes ernyővel, ez minden szép, hangulatkeltés.

A büffé

Régen becsali csárdák állták útját a vidéken bolyongó vándornak, Pesten csillogó kávéházak hívták minden utcasarkon, éjjel bableves csárdában, borezóban illett kívánni a hajnalt. Kék Macska, régi Erdélyi Borezó, mind csak a múltból emléktű maradt szép nevek, amelyek eltűntek, megváltoztak, nagyon mások lettek.

Ma mindez a büffé. Mindent ebbe sűrítettek, ide koncentráltak a hadi vállalkozók.

Talán Németországból jöttek. Egy — barátom nagyon szépen mesélt a békés Berlin nagyszerű büfféjéről, szegény emberek igazi otthonáról, ahol 40 pfennig volt egy kitűnő ebéd és számszerűen, ingyen adták a pompás rozskenyert.

A pesti büffé nagy sörgyarak korcsuszulöttje. Pénzt adott a gyár és megépült a sarak gipszmárványos, terrakottás büfféje, ahol főcikk a sör és csak a gyár söre. És szaporodtak, egyre készülnek a büffék, frissen, kikészítve, fanatiztikusan hülye nevekre keresztelve mind szebbek lesznek, hogy holnap kopottan, összemecskoltan talán más járvány aktuális boltjai legyenek. Az ámerikai Pest tipikusan jellemző fényképei ezek a büffék, se tisztességes ételt, semmi kényelmet nem adnak; krajcáros csalásokra épül drága, fényes becsali csárdák.

Elől a söntés, láthatatlan kacsalábakon forgó automaták és főleg a pénztár, állandóan hangos dolgozó National Register-Casse, a blokknyomda, avagy „kérik előre fizetni.” Hátrább kőkemény faszékek, abrosztalan asztalok, villany-

Rettenetes szagok keverednek itt a levegőben. Főcikk még mindig a dinnye. Ezt kínálják a szendvicseknek készült automaták, ezek csábítanak a kirakatban, tornyosodnak a polcokon és rémesen lerágott héjuk hentereg minden asztalon magokkal tarkított dinnyelé között. Talán ez a legerősebb szag. Azlán a főtt virstli illata jön, meg a söré. A konyhából pörkölt szagot hoz a szél, sokféle dohányok maró füstje, sokféle szeszek és mindezek mellett valami savanyu, nedves, katzenjammeres, tegnapi, élyemitő illat.

Teát kérek és nézem, hogy csinálják. A virstli-főző gőze mellett furcsa alkotmány áll, vörös kezek pléhdobozba nyulkálnak, pár szál gyanus fű kerül a csészébe, rejtelmes csapokat eresztenek meg és kicsiny pohár „rumot” töltenek valami zavaros, sárgásan barna üveg tartalmából. Teaszűrőt is szervíroznak, közönséges bádog, még az árjelzést (1 K 30 fillér) sem mutat le róla.

Kevés munka van, elkeseredett, melegvérű alakok rózsaszínű málnaszörpöt isznak, fogy a sör is, községi bódékból vásárolt kolbászokat, szafaládékat hoznak, itt eszik meg, csak a sört rendelik a büfféstől. Szegények vacsorája.

Körmét rája egy alkalmazott és nézi a főző teavíz és virstlifőző gőzét, ki tudja mire gondol, kire, vagy talán nyomoruságos fizetése beosztásán töpreng.

A kirakatban „akváriumban” halak lubickolnak, az üzlet szoliditását akarjuk jellemezni: „Nézzétek, most még él és 20 perc múlva paprikás ponty lesz belőle az asztalon”. Kevesen kapnak rá gusztust és nagyon drága is az ilyen vacsora. Inkább misztikus eredetű virstli fogy, tormával, mustárral, meg ruszli, göngyölt hering, utánna dinya és sör. Pazar vacsora.

Később törzsvendégek jönnek, akik érthetetlen okokból minden nap itt vacsoráznak. Ezeknek állandó asztaluk van, nevükön szállítják a pincérlányokat és viszont ők is a vendéget. Nem rég volt elseje és szombat este van, holnap nem kell munkába menni és a levegőben békehírel szállanak, ma mulatni fognak. A söntés mellett diszes polcra lekerül egy fényes pezsgősvédő, jég és két üveg olcsóbb bor helyeztetik belé és vacsora után kilenc-tíz-egyet tegnap tanult Zerkovitz nóta mellett mulatva lesz. Hadd legyen szép az élet és irigyljék a pohár sörre betévedtek a mulató, jókedvű urakat. Be kár, hogy automata-zongorát nem állítottatott fel a kedves sörgyár, most milyen hangulatos volna, bedobni egy hatost és szivtépő operaáriák hangja mellett küldözgetni lefelé a Pesten készült csopaki sziklabort.

Nézi egy rikkancs őket, most váltott be 50 koronáért 20 filléret, maradék, összeöntözgetett fél pohár sör volt a jutalma. De nem irigylő a hangosakat, ajka gunyosan görbült és csak szája széleiből mondja oda:

— Palik.

Ugyebár teljesen mindegy, hogy hol láttam ezt; Magyarház, Amerikai büffé, Jobb mint Otthon, Sörszanatorium, Adria büffé, több Corvin sörcsárda, öfelsége Vilmos császár büffé, avagy a legújabb Sördörádó című mámortanyákon. Kiéhezett pestiek szomorú, be sivár estéjeli itt töltődnek el, mostan, háboruban, jegyek korszában, amiket olyan jól esne átaludni hosszabb boldog álmokkal...

Nagy György